

[Carl Petersen.]

nødvendig; jeg skal om lidt gøre nogle bemærkninger om, hvorfor jeg tror det.

Da jeg læste dette forslag, tænkte jeg ved mig selv: Hvad mon afdøde Niels Frederiksen ville have sagt til, at hans parti stillede et sådant forslag? Jeg husker tydeligt, at formanden for jordlovsudvalget omkring 1919—20 og senere aldrig kunne blive træt af at gøre opmærksom på, hvad der var det grundlæggende, princippet, i jordlovene af 1919. For det første dette, at ejendommene ikke kunne overprioriteres, der kunne ikke tinglyses privat gæld på dem, hvilket altså vil sige, at de aldrig skulle kunne komme ud for en gældskrise. Dernæst, at betalingen, i hvert fald for jordrentelånets vedkommende, skulle erlægges med foranderlige beløb, alt efter som jordværdien blev. Det vil altså sige, at det skulle være en slags konjunkturbestemt ydelse, der skulle følge konjunkturerne op og ned. Det var de to grundlæggende principper, som han mente var de værdifuldeste i denne lovgivning. Hvad går forslaget nu ud på? Ja, man vil slippe hele den tyrkiske musik løs. For det, der sker ved denne bestemmelse i § 2, er, at en sælger kan tinglyse pantgæld op til 130 pct. af de bogførte værdier. Det vil altså sige, at sælgeren, hvis tiderne går den anden vej og det bliver vanskeligt at skaffe de nødvendige penge til renten, kan smide køberen ud og stadigvæk få en ny køber ind og redde sine penge. Det var vel i grunden det, man ville forebygge ved princippet i jordlovene af 1919.

Det er vist rigtigt, at det er nødvendigt at se på tingene, fordi det danske landbrug nu er kommet ind i en krise. Jeg synes, at man hellere skulle have været opmærksom på dette, skal vi sige for 10 år siden, da jeg gentagne gange, dels ved kornlovens, dels ved andre loves behandling i det høje ting, gjorde opmærksom på den farlige udvikling, der ville ske, når man kun bestræbte sig for een ting; nemlig at skaffe landbruget de højest mulige priser, lade eksportpriserne slå igennem på hjemmemarkedet med de størst mulige beløb. Ja, så sent som i fjor var regeringspartierne og det radikale venstre enige om, at man ikke mere skulle have disse midler i hænde til at regulere hjemmemarkedspriserne. De var med til at skabe større forrentning i landbruget, hvad der selvfølgelig inden ret

længe bundfælder sig i højere ejendomspriser, og så kommer det tidspunkt, da de største vanskeligheder skabes for den ungdom, der skal overtage ejendommene, altså det generationsskifte, man taler om. Efter at man har løbet linen ud, er resultatet altså blevet, at man kommer med disse forslag, hvorved man formentlig river alt det i stykker, som er bygget op på jordlovgivningen af 1919, og siger: de bestemmelser, vi dengang gennemførte, betyder ingenting mere, for det viser sig, at de ikke kan holde overfor det praktiske liv.

Efter disse ikke særlig stærke lovord vil jeg slutte med at sige med landbrugsministeren: jeg har endnu ikke rigtigt taget stilling til problemet. Jeg synes, landbrugsministeren passende kunne have tilføjet: kan vi ikke vente med det til efter den 21. april, for så vil der blive ligesom lidt mere ren luft. Jeg går imidlertid ud fra, at dette forslag også skal i udvalg; så kan vi se, hvor langt vi kan nå og måske få kombineret nogle af disse tanker, for der er vel noget godt i begge forslag.

Aage Fogh: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede landbrugsminister for den særdeles grundige redegørelse, der i nogen grad dækkede over ministerens mening om sagen. Jeg fik dog tilsidst den opfattelse, at ministeren mente, at dette forslag egnede sig bedst til at blive behandlet i realkreditkommissionen, der eventuelt vil blive nedsat. Sådan måtte jeg forstå det. Det er muligt, at det er en udvej, det kan vi se på, men jeg vil gerne sige både til den højtærede minister og til det ærede medlem hr. Carl Petersen, at det er ikke med glæde, at det radikale venstre fremsætter dette forslag. Det ærede medlem hr. Carl Petersen spurgte: Hvad ville Niels Frederiksen have sagt, hvis han havde set, at mit parti i dag stillede et sådant forslag? Jeg vil gerne stille det modspørgsmål til det ærede medlem: Hvad tror det ærede medlem, Niels Frederiksen ville have sagt, hvis han havde set, at forholdene havde udviklet sig på en sådan måde, at selv den ungdom, der dygtigt og flittigt har uddannet sig og sparet op til 12 000—15 000 kr., ikke er i stand til at overtage faderens statshusmandsbrug, fordi der skal udbetales indtil 30 000 kr.? Jeg tror, at Niels Frederiksen ville have sagt: det har altid været min mening, at